

Carpe Diem

Ik ben Damienne, 50jaar. Een paar jaar geleden viel ik van de trap. Door de val heb ik een blijvend hersenletsel. Ik heb problemen bij organiseren & plannen. Ik ben overgevoelig aan prikkels en ik heb last van geheugenverlies. Mijn beperkingen zijn niet zichtbaar maar wel elke dag voelbaar... Elke dag opnieuw word ik geconfronteerd met iets wat ik vroeger wel kon...

Ik ben er niet anders gaan uitzien. Dat zorgt ervoor dat mensen niet begrijpen dat er iets met me aan de hand is. Net daarom is de samenwerking met 't Spoor voor mij héél belangrijk. Zij begrijpen dat een hersenletsel veel onzichtbare gevolgen heeft. Ze ondersteunen mij om vooruit te geraken. Ze zijn een luisterend oor. Humor is voor mij ook héél belangrijk. Ik was die even kwijt maar ook door de begeleiding van 't Spoor heb ik die stilaan terug gevonden.

Dit alles heeft me doen leren genieten van de kleine dingen. Vroeger had ik daar de tijd niet voor maar aangezien alles nu veel trager moet, dan kan dit beter. Mijn huisdieren en vooral hondje Remco zijn mijn alles. Het brengt structuur in mijn leven en heeft me een doel. Ik ben nu al blij dat ik bij mijn bloemetjes kan zitten en een vogeltje buiten zie in mijn tuintje. Die kleine dingen zijn nu plots grote dingen voor mij!

Nu besef ik meer en meer dat het niet meer zal verbeteren. Soms is dit lastig omdat ik alles uit handen moet geven en loslaten. Vroeger deed ik alles zelf maar nu moet ik hulp aanvaarden... en gelukkig is die hulp er voor mij! Bedankt daarvoor!

Dromen in de verre toekomst doe ik niet, ik neem de dag zoals ze is en dan zie ik wel weer.

Carpe diem!